

SJÖODJURET

Klockan var 10 på förmiddagen en solig dag. Det var en pojke som letade efter stenar på stranden medan mamma solade. Stranden var tom. Vinden kom mot ansiktet. Det var skönt. Pojken hette Jack. Han var just upptagen av att leta efter stenar. Han hittade en sten. Han la stenen i hinken. Han fortsatte leta tills...

"JACK! VI SKA GÅ NU!" ropade mamma. Mamman hette Claire.

"Jag kommer mamma", sa Jack.

Så gick Claire och Jack hem. Det kändes som att de gick i tio timmar. Det kurrade i magen på Jack. Jack ignorerade det. När de kom hem började Claire laga mat. Jack sprang upp till sitt rum för att läsa en intressant bok. Han kunde se fyren jättehög, fyren var långt borta.

"Jack, maten är klar!", sa Claire.

"Jag kommer mamma", sa Jack.

Jack sprang ner.

"Vad blir det för mat, mamma?"

"Det blir...tja...nja..."

"Oj, vilken konstig maträtt!"

Claire skrattade.

"Åh, du är så lik din pappa", sa hon.

"Mamma, vad heter fyren?" sa Jack.

"Jag vet faktiskt inte, Jack", sa Claire, "men det bor en i fyren".

"VEM DÅ?" frågade Jack raskt.

"Så ja, så ja, du behöver inte bli så desperat. Han heter Holt. Du får gå dit om du vill, men...du måste vara försiktig, några säger att han inte är klar i knoppen. Men jag vet inte om ryktet är sant", sa Claire. " Du får gå om du vill. GÄSP, jag tror att jag tar en tupplur, sa Claire.

"Ok, mamma", sa Jack.

Han sprang för att hämta sin jacka och sina skor. Han sprang till fyren. Det tog ungefär 20 minuter. När han kom in såg det ut som i ett spökhus.

"H-hallå...? H-hallå...?" stammade Jack. "H-h..."

"VAD I HELA FRIDEN GÖR DU HÄRPOJK?!?", sa en brummande röst.

"AAAÅÅÅÅOBLUUUB" Mannen höll handen för munnen på Jack.

"Skrik inte min pojke", sa den brummande rösten.

"Ok", sa Jack raskt, "Är det du som är H...?"

"KLART ATT DET ÄR JAG SOM ÄR HOLT! VET INGEN NUFÖRTIDEN ATT JAG HETER HOLT?", skrek Holt. "Vänta litet nu, är du Claires son?" sa Holt undrande.

"Ja," sa Jack.

Holt blev förvånad. Han satte sig ner.

"Du...du...äsch. Vad vill du min pojke?"

"Öhööö ...Vad heter fyren?" sa Jack.

"Tja, den har inte fått något namn än." Vi kan hitta på ett! Vad tycker du?", sa Holt.

"Den kanske kan heta Långe Jan?"

"Bra idé!", sa Holt.

"Hur gammal är du, Holt?"

"Tja, nå't över tvåhundra år..."

Jack stirrade på honom.

"Nejdå, jag bara skämtade. Jag är 62 år." sa Holt.

"Hej då, Holt!", sa Jack, och så gick han hem. När han kom hem så sprang han upp till sitt rum."Men, just det...", sa Jack. "Mamma, var är stenen?"

"Den är under sängen."

Då såg Jack att stenen rörde på sig. Sedan blev det sprickor på stenen. Vad kunde det vara? Konstigt! Sedan dök ett huvud upp. Ett odjur! Jack hoppade till.

"Mamma!", sa odjuret.

Jack stirrade med stora ögon. Han visste inte vad han skulle säga. Han klappade odjuret.

"Du ska heta Ralph!", sa han.

Ralph såg ut som en ål.

"Yyoosch, du behöver verkligen ett bad", sa Jack.

Sedan gick han ner till garaget med Ralph.

"Stanna här, Ralph" sa Jack, "jag ska bara hämta en hink."

Det blev rassel, boom, bank.

"Här, men du är större än jag trodde."

Ralph fyllde i hinken med vatten. Sedan lyfte han upp Ralph i hinken. PLASK!

"Konstigt! Du kan simma jättebra! Du kanske inte är ett odjur? I stället är du ...ett SJÖODJUR!!!"

Ralph blev rädd.

"Förlåt, det var inte meningen att skrämma dig."

Jack tog med Ralph upp till rummet. Han letade efter en bok om sjöodjur.

"Sjöodjur....sjöodjur... sjö... där! Där är det! Grönsaker, hmm..., Ja, kålhuvud", sa Jack.

Ralph hoppade upp av glädje. Jack gick ner och tog ett kålhuvud. Då...

"Jack! Vad ska du göra med kålhuvudet??"

" Öhhh... jag ska... ÄTA DET!", sa Jack.

Jack gick upp till sitt rum och sa "Hej! Nu ska du få något att äta."

Då högg Ralph i sig maten. Han hade verkligen god aptit!

Några dagar senare.

"Nämen, vad stor du har blivit, Ralph!"

Jack tänkte att han måste släppa ut Ralph för han var för stor.

"Mamma, kan jag gå..."

"Nej", sa Claire, "det kommer att bli havsstorm."

Jack blev skrämmd, men han bestämde sig för att hoppa ut genom fönstret. Han såg att det var dåligt väder. Han sprang så fort han kunde mot havet med Ralph i famnen. Det slog ner en blixtnedslagen i ledningen.

"Jack!", skrek Claire som upptäckt att han gått ut och sprungit efter honom,

"Kom in igen..." Claire tittade förskräckt på Jack. " VAD I HELA FRIDEN ÄR DET DÄR FÖR ETT ODJUR?"

"Den är snäll, ma..." Han avbröt sig. Det hade kommit poliser för att laga ledningen. De var redan där. Nu var det försent. De fick inte se Ralph. Han lade försiktigt ner Ralph i havet.

"Kom", sa en av poliserna som hade verktyg med sig. "Vi måste laga... MEN TITTA! ETT ODJUR I SJÖN!"

Jacks hjärta dunkade så fort som på en motorcykel.

"AKTA DIG POJKE, HAN KAN VARA FARLIG", skrek en av poliserna. Han fick skrika eftersom vågornas ljud var så höga.

"Döda inte honom!", fick Jack ur sig.

Jack märkte inte att poliserna skickade efter förstärkning. Poliserna gick till fyren.

"Det gör ingenting ifall vi lånar fyren?", frågade en polis.

"Varför måste ni låna fyren?", skrek Holt.

"För att det finns ett odjur i havet som en pojke har släppt ut."

Polisen tänkte tända ljuset, men det kom inget ljus.

"Vad är det som händer här?" frågade polisen.

"Tänk efter varför du egentligen är här", sa Holt, "Ledningar!"

Jack var kvar vid havet. Han såg Ralph.

"Ralph", sa Jack, "simma iväg!"

Men Ralph trodde att det var en lek.

"Nu!", sa Jack och viftade med händerna.

Då förstod Ralph att det här inte var en lek.

Det kom ett skott som en polis sköt.

"AKTA PÅ DIG POJK!"

Jack sprang iväg. Nu kom det ljus från fyren. Polisen som var hos Holt såg polisbåtarna komma.

"Lina hela havet!", sa han i walkie talkien till poliserna i båtarna.

"JACK!", skrek Claire, "DET ÄR FÖRFÄRLIGT!", skrek hon.

Jack skrek: "JAG HAR INGET VAL!"

Jack hoppade mot Ralph i vattnet och kom på hans rygg.

"Simma det snabbaste du kan, Ralph!"

Ralph gjorde det, men tvärstannade.

"Vad är det Ralph? Har du blivit skadad?"

Ralph skakade på huvudet.

"Vad är det då?"

Det kom en båt. Det var Claire och Holt. Ralph simmade till båten och lämnade Jack. Ralph simmade iväg. Han simmade in i linan, men den gick inte sönder.

Poliserna började skjuta mot Ralph, men missade. Ralph vände och simmade.

Han dök...FLOCH!!! Han hoppade, men landade på linan. Linan gick sönder på grund av Ralphs vikt. Holt, Jack och Claire skrek: "JA!!!"

Ralph simmade iväg tills Jack inte såg honom mer. Holt, Jack och Claire åkte tillbaka.

Jack gick till stranden. Poliserna åkte iväg. Då såg Jack något konstigt i

havet. RALPH! Claire och Holt sprang också till stranden och fick se Ralph. Holt och Claire trodde inte sina ögon. Jack klappade Ralph på huvudet.

”Vilket äventyr, eller hur Ralph?”.

Ralph nickade. Ralph simmade iväg.

HEJ DÅ, RALPH...

60 år senare.

”Vilken bra berättelse, farfar Jack!”

”Du menar en riktig berättelse, Harry?”

”Ja, kanske det, farfar.”

”Nu Harry kan du gå och leka på stranden.”

Senare på stranden.

”Titta, mamma, vilken konstig sten! Den är formad som ett ägg!

Christopher